

кыянз; негово-то отечество бѣше старый Римз, родители-тѣ мѡ благочестиви, благородни и богати, кои-то, прѣселени отъ старый Римз въ новый, доведохъ съ сѣбѣ и сына си Маркыана, младо момче, изъучено доврѣ въ книжевно ученіе и съ докры прави. Я зашо-то бѣше мѡ драго да посѣщава домъ Божій, часто отиваше въ черквѣ, дѣто съ прилѣжно-то си слѣшаніе изъчи съ да пѣе по черковно, за кое-то го обывна тогавашный Патріархъ, и нарѣди го при свои-тѣ клирици (пѣвци и четци). За неговыхъ разѡмъ и чисто живѣніе, ако и младъ, наскоро съ удостои за Свѣщенническыхъ чинъ, послѣ и икономъ на великѣ-тѣ черквѣ въ Цариградъ. Я кога-то съ прѣстави-хъ родители-тѣ мѡ, той остана наслѣдникъ върхъ всичко-то тѣхно богатство, (зашо-то бѣше имъ еднороденъ), кое-то Маркыанъ не разносаше за свѣтовны работы, нъ го употрѣбляваше по Бога: сиромасы приглѣбаше, вѣтхы храмове подновляваше, новы отъ основаніе въздигааше и украсяваше, на училища спомагааше за да съ учатъ млади-тѣ читмо, и дрѡгы много добродѣли обыв-